

Skytefelt og ^{HD}demokrati ^{4/6-98}

«Minst åtti prosent av befolkningen i Solør og Østerdalen er imot skytefelt», hevdet i et innlegg i lokalavisen. Under redaksjonelt i HD 22.5. kristiseres Bjørn Hernæs fordi han har sagt at skoleungene burde holdes unna demonstrasjoner. «Surmaget» er overskriften. Hvem er surmaget? Det er så lenge siden krigen, avdelinger og garnisoner legges ned, og Norge består fortsatt. Hva skal vi så med militærstell? Tenk for et flott flyktningemottak som kunne etableres på Haslemoen, med kaserner, kjøkken, velferdsbygg, garasjer, boliger etc.

Da Torp ble forsvarsminister i Nygaardsvold-regjeringen i London under krigen, kom sterk protest fra marinekretser. Kong Haakon måtte gripe inn og roe gemyttene. Når det ble bråk av utnevnelsen, skyldtes det at Oscar Torp, sammen med fremtredende arbeiderpartifolk som Einar Gerhardsen, Trygve Lie og andre var dømt for antiforsvarsvirksomhet. — Det var en sykdom som kom til å prege dens vinglete og famlende holdning til 1940. Da krigen var over og syndebukker skulle finnes, overså man at de som først skulle vært stilt til ansvar var Nygaardsvold-regjeringen. Den flyktet (Nygaardsvolds egne ord) mens et improvisert forsvar skulle prøve å holde igjen i tro på at England som hadde trukket oss med, skulle berge oss.

Hva har dette med skytefeltsaken å gjøre? De som selv opplevde

krigen, og som i årene etter arbeidet alvorlig på at det skulle hende igjen, måtte soldatene kunne jobben sin. Det er her skytefeltet kommer inn..

Det er avgjørende viktig for at krigen ikke skal komme som et sjokk på dem som må stille opp. Derfor må utdannelsen være så realistisk som mulig. Soldaten må være vant til å behandle skarpladde våpen, tåle nedslag av tyngre ild, operere sammen med stridsvogner og angrephelikoptre, kunne rykke frem med ildstøtte.

For å øve det trengs skytefelt. Når de må være store, skyldes det kravet til sikkerhetssoner utenpå nedslagsområdene. Til avledning skriver man om å kunne bruke et svensk skytefelt. Vi kan samarbeide med Sverige om FN-oppdrag, men at svenskene som fortsatt holder seg utenom NATO, skulle våge å la NATO-landet Norge øve i Sverige er utenkelig. At man fra 1943 av tillot en langsom oppbygging av «politiavdelinger» i Sverige, skyldtes en helt annen politisk situasjon som krigen hadde skapt.

Anton Olstad